

“ ఆదిపర్వము ” - విశ్వవిజ్ఞాన సర్వస్వమ్

॥ విఘ్నేశ్వర ధ్యానమ్ ॥

ఘ్నాంబరధరం విఘ్నం శశివర్ణం చతుర్భుజమ్ ।
పునస్సవదనం ధ్యాయేత్ సర్వవిఘ్నోపశాంతయే ॥

॥ శ్రీనివాస ధ్యానమ్ ॥

నమస్తుభ్యం మహాదేవ నారాయణ కృపానిధే ।
పాలా వః ఫణిశైలేశ భక్తబంధో దయానిధే ॥

॥ మహాభారత శ్రవణ ఫలమ్ ॥

ద్వైపాయనౌష్ఠ పుట నిస్సృతమప్రమేయం । పుణ్యం పవిత్రమథ పాపహరం శివం చ ।
యో భారతం సమధిగచ్ఛతి వాచ్యమానం । కిం తస్య పుష్కరజలైరభిషేచనేన ॥

॥ అఫీ సాంకల్యః ॥

శ్రీమదాదివరాహక్షేత్రే, విరాజమానస్య, దేవదేవోత్తమస్య, జగద్రక్షణార్థ, మవతీర్థస్య, శ్రీమదఖిలాకోటి
బ్రహ్మాండనాయకస్య, శ్రీవేంకటేశ్వరస్వామినః, అనుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషాం, భక్తజనానాం, ఆభివ్యాధి,
నివృత్తిద్వారా, ఆయురారోగ్యైశ్వర్యాభివృద్ధ్యర్థం, విషూచికాక్రిమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ నివారణార్థం
సర్వారిష్ట, నివృత్తిద్వారా, సకలశ్రేయో2భివృద్ధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమోక్షాఖ్య, చతుర్విధ, పురుషార్థ ఫల
సిద్ధ్యర్థం, వాఙ్మనఃకాయ, ప్రవర్తిత, అనేక జన్మాఘ, నిబర్హణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం చ, శ్రీమన్మహాభారతే,
ఆదిపర్వణి, యథాశక్తి, త్రయోదశాధ్యాయాంతర్గత, శ్లోకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన,

కరిష్యామహే ॥

॥ వ్యోస ధ్యానమ్ ॥

వ్యోసం వశిష్ఠనప్తారం శక్తేః పౌత్రమకల్మషమ్ ।
పరిశరత్కలం వందే శుకతాతం తపోనిధిమ్ ॥

వ్యోపాయ విఘ్నరూపాయ వ్యోసరూపాయ విష్ణవే ।
నమో వై బ్రహ్మానిధయే, వైష్ణవాయ నమోనమః ॥

॥ అధ శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి ఆస్తీకపర్వణి జరత్కారుతత్పితృసంవాదే

త్రయోదశో2ధ్యాయః ॥

జరత్కారోః స్వపితృణామనురోధేన సమయేన పత్నీపరిగ్రహస్వీకరణమ్

కథయిష్యామ్యశేషేణ సర్వపాపప్రణాశనమ్ ।

ఆస్తీకస్య పితా హ్యసీత్ ప్రజాపతిసమః ప్రభుః ॥

॥ 13 - 09 ॥

బ్రహ్మచారీ యతాహారస్తపస్యగ్రే రతః సదా ।

జరత్కారుః ఇతి ఖ్యాత ఊర్ధ్వరేతా మహాతపాః ॥

॥ 13 - 10 ॥

యాయావరాణాం ప్రవరో ధర్మజ్ఞః సంశితవ్రతః ।

స కదాచిన్మహాభాగస్తపోబలసమన్వితః ॥

॥ 13 - 11 ॥

చచార పృథివీం సర్వాం యత్రసాయంగృహేనా మునిః ।

తీర్థేషు చ సమాప్లావం కుర్వన్నటతి సర్వశః ॥

॥ 13 - 12 ॥

చరన్దీక్షాం మహాతేజా దుశ్చరామకృతాత్మభిః ।

వాయుభక్షో నిరాహారః శుష్యన్ననిమిషో మునిః ॥

॥ 13 - 13 ॥

ఇతస్తతః పరిచరన్దీప్తపావకసప్రభః ।

అటమానః కదాతిత్వాన్ స దదర్శ పితామహాన్ ॥

॥ 13 - 14 ॥

లమ్బమానాన్మహాగర్తే పాదైరూర్హైరవాఙ్ముఖాన్ ।

తానబ్రవీత్ స దృష్ట్వైవ జరత్కారుః పితామహాన్ ॥

॥ 13 - 15 ॥

కే భవన్తో2వలమ్బన్తే గర్తే హ్యస్మిన్నథోముఖాః ।

వీరణస్తమ్బకే లగ్నాః సర్వతః పరిభక్షితే ।

మూషకేన నిగూఢేన గర్తే2స్మిన్నిత్యవాసినా ॥

॥ 13 - 16 ॥

పితర ఊచుః

యాయావరా నామ వయమృషయః సంశితవ్రతాః ।

సంతానప్రక్షయాద్ర్భహ్మన్నథో గచ్ఛామ మేదినీమ్ ॥

॥ 13 - 17 ॥

అస్మాకం సంతతిస్త్యేకో జరత్కారురితి స్మృతః ।

మన్దభాగ్యో2ల్పభాగ్యానాం తప ఏవ సమాస్థితః ॥

॥ 13 - 18 ॥

న స పుత్రాజ్ఞనయితుం దారాన్మాధశ్చిక్రీర్షతి ।
తేన అమ్బామహే గర్తే సంతానస్య క్షయాదిహ ॥ 13 - 19 ॥

అనాథాస్తేన నాథేన యథా దుష్కృతినస్తథా ।
కస్త్యం బన్ధురివాస్మాకమనుశోచసి సత్తమ ॥ 13 - 20 ॥

జ్ఞాతుమిచ్ఛామహే బ్రహ్మాన్ కో భవానిహ నః స్థితః ।
కిమర్థం చైవ నః శోష్యాననుశోచసి సత్తమ ॥ 13 - 21 ॥

జరత్కారురువాచ

మమ పూర్వే భవన్తో వై పితరః సపితామహాః ।
బ్రూత కిం కరవాణ్యద్య జరత్కారురహం స్వయమ్ ॥ 13 - 22 ॥

పితర ఊచుః

యతస్వ యత్నవాంస్తాత సంతానాయ కులస్య నః ।
ఆత్మనో2ర్థే2స్మదర్థేచ ధర్మ ఇత్యేవ వా విభో ॥ 13 - 23 ॥

న హి ధర్మఫలైస్తాత న తపోభిః సుసంచితైః ।
తాం గతిం ప్రాప్నువన్తిహ పుత్రిణో యాం వ్రజన్తి వై ॥ 13 - 24 ॥

తద్దారగ్రహణే యత్నం సంతత్యాం చ మనః కురు ।
పుత్రకాస్మన్నియోగాత్త్వమేతన్నః పరమం హితమ్ ॥ 13 - 25 ॥

జరత్కారురువాచ

న దారాన్ వై కరిష్యే2హం న ధనం జీవితార్థతః ।
భవతాం తు హితార్థాయ కరిష్యే దారసంగ్రహమ్ ॥ 13 - 26 ॥

సమయేన చ కర్తాహమనేన విధిపూర్వకమ్ ।
తథా యద్యుపలప్స్యామి కరిష్యే నాన్యథా హ్యాహమ్ ॥ 13 - 27 ॥

సనామ్నీ యా భవిత్రీ మే దిత్సితా చైవ బన్ధుభిః ।
భైక్ష్యవత్తామహం కన్యాముపయం స్యే విధానతః ॥ 13 - 28 ॥

దరిద్రాయ హి మే భార్యాం కో దాస్యతి విశేషతః ।
ప్రతిగ్రహిష్యే భిక్షాం తు యది కశ్చిత్ ప్రదాస్యతి ॥ 13 - 29 ॥

ఏవం దారక్రియాహేతోః ప్రయతిష్యే పితామహాః ।

అనేన విధినా శశ్వన్న కరిష్యే2హమన్యథా ॥

॥ 13 - 30 ॥

తత్ర చోత్పత్యుతే జన్తుర్భవతాం తారణాయ వై ।

శాశ్వతం స్థానమాసాద్య మోదంతాం పితరో మమ ॥

॥ 13 - 31 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి ఆస్తీకపర్వణి జరత్కారుతత్పితృసంవాదే

త్రయోదశో2ధ్యాయః ॥ 13 ॥

“ప్రహేతిక” - మహాభారతంలోని క్లిష్టమైన శ్లోకాలకు విశ్లేషణ

దృతరాష్ట్ర ఉవాచ

శతాయురుక్తః పురుషః సర్వవేదేషు వై యదా ।

నాస్మిత్వ్యథ చ తత్సర్వమ్ ఆయుః కేనేహ హేతునా ॥

విదుర ఉవాచ

అతిమానో2తినాదశ్చ తథాత్యాగో నరాధిప ।

క్రోధశ్చాత్మవిధిత్వా చ మిత్రద్రోహశ్చ తాని షట్ ॥

ఏత ఏవాసయస్తీక్ష్ణాః కృంతంత్యాయూంషి దేహినామ్ ।

ఏతాని మానవాన్ ఘ్నంతి న మృత్యుర్భద్రమస్తు తే ॥

న నిహ్నవం మంత్రగతస్య గచ్ఛేత్ సంస్పృష్టమంత్రస్య కుసంగతస్య ।

న చ బ్రూయాత్ నాశ్వసిమి త్వయీతి సకారణం వ్యపదేశం తు కుర్యాత్ ॥

